

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561180368/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

XVI

Margot.

Sie war's.

Louison.

Und sie erkann't uns nicht!

Schillers: die Jungfrau von Orleans.

»Iaften skal vi i Comedie!» sagde *Peter Wik* og førte *Christian* med sig.

Man fortæller om en Mand fra Landet, der første Gang i sit Liv kom i Theatret, at han i Forsalen gik lige hen til Billetoiret, stak Hovedet ind af det firkantede Hul og blev derpaa taus staaende, i den Tro, at det var det Perspektiv, han skulde see Comedien i. *Christian* kunde gjerne have gjort det samme, thi han havde aldrig før været i et Theater. Alt var ham et Skuespil, lige fra de opstillede Soldater i Forsalen til Vrømmelen, som jog op af Trapperne.

»Nu skal Du see en Dragkiste, vi komme il!» sagde *Peter Wik*. »Vi skal i den øverste Skuffe! Seer Du, den nederste er trukket lidt ud, for at Damerne ikke skulle krølle deres Stads!»

De satte sig paa første Bænk. *Christian* var hoitidelig taus, han syntes, det lignede en stor Kirke.

»Den Topseng der paa hver Side skal Kongen og Dronningen il!» sagde *Peter Wik*. »Det store Skilderi foran gaaer iveiret, som et Skibsseil, og saa komme Fruentimmerne frem og strække Been, først det ene, saa det andet, ligesom en Flue i et Fad Fløde!»

Lysene straaede klart ud over de forgyldte Loger, hvor de rigt-klædte Damer sad. Nu kom Kongen og det hele Hof. *Christian* følte en sælsom Angst og dog stor Glæde; han var jo i det samme Huus, som Kongen, han behøvede kun at raabe høit, saa maatte Kongen høre det, og vilde vist spørge: »Hvo er det, som raaber?»

Nu blev der ganske stille, og et Hav af Toner bølgede gennem Huset. Stykket begyndte, og han hørte Sang, som han endnu aldrig havde hørt den. Vandet brast ham ud af Øinene; han skjulte det, thi man vilde vist have leet af ham. Himlens Glæde kunde dog ikke være